

2021

Jon lag de nacht na de bomaanslag nog lang wakker, zijn lichaam was vermoeid, maar zijn geest leek overuren te maken. Het surreële gevoel in een slechte B film beland te zijn, hield hem in de greep en steeds als hij bijna indommelde, werd hij opnieuw door een flashback overvallen. Uiteindelijk gaf hij het op en ging uit bed. Aan de keukentafel greep hij nogmaals naar de fles cognac welke hij eerder die avond al half leeg had gedronken. Hij pakte zijn telefoon die eerder die dag roodgloeiend had gestaan van alle appjes en telefoontjes die hij van vrienden en zelfs van kennissen had ontvangen en scrolde er doorheen. Het had hem goed moeten doen, maar het tegenovergestelde was waar. Steeds opnieuw had hij moeten vertellen dat Deirdre en Fred in orde waren, maar dat er ook dodelijke slachtoffers gevallen waren. Dat hij zich medeverantwoordelijk voelde vertelde hij niemand al had hij hetzelfde schuldgevoel ook bij zijn vrienden gezien. Hij smiet de telefoon walgend van zich af. Wat hadden ze anders nog kunnen doen? Hoe had dit kunnen gebeuren? Hij sloeg de cognac in een keer achter over en dacht aan Deirdre en Fred, welke zij die middag weer terug hadden gebracht naar het ziekenhuis in Tilburg. Het mocht duidelijk zijn dat het revalidatiecentrum waar ze pas een paar dagen daarvoor heen verhuisd waren, geen optie meer was en voorlopig ook niet zou zijn, al had hij dat verder niet met eigen ogen kunnen aanschouwen. Nadat hij die morgen eindelijk een parkeerplek voor zijn auto had gevonden, was hij naar het centrum gerend waar hij in een waanzinnige chaos terecht was gekomen. Gillende mensen, sommigen ondersteunt door anderen, hadden op de stoep rondgelopen. Ontredderd zorgpersoneel had waar mogelijk hulp geboden, maar ook zij waren duidelijk in een shock en leken moeite te hebben om orde te scheppen. Jon was er al snel achter gekomen dat niemand het gebouw in mocht en dus had hij samen met wat andere mensen de McDonald's als opvangpunt voor de dakloze bewoners ingericht. Tegen de tijd dat hij er eindelijk weer weg kon, was de receptieruimte van het revalidatiecentrum al als eerste hulppost ingericht en dankzij Edo die hem tussen het publiek had zien staan, was hij daarna snel met Deirdre en Fred verenigd. Wonder boven wonder waren zij slechts licht gewond. Nadat hij had gezien dat zijn vrienden in orde waren, was de volle omvang van de situatie tot hem doorgedrongen, maar pas nadat Deirdre hem verteld had dat ze Adam net voor de bominslag gezien had, begonnen de vreselijke puzzelstukjes langzaam in elkaar te passen. Een misselijk makend gevoel van schuld achterlatend. Hij trok zijn schouders op en schonk zijn glas nogmaals vol. Net toen hij het glas weer aan zijn mond wilde zetten, piepte zijn telefoon, Jon boog zich naar voren en trok het ding naar zich toe. 'Slaap je al?' Het berichtje kwam van Edo en snel reageerde hij: 'Nee en dat gaat hem ook niet meer worden, denk ik. Hoe is het met Deirdre?' Hij hoefde niet lang op antwoord te wachten, want nog voor hij een slok had kunnen nemen, piepte zijn telefoon opnieuw. 'Gezien de omstandigheden, redelijk. Luuk heeft me gebeld en nu heeft de politie ineens wel belangstelling voor ons verhaal over Adam.'

Jon lachte bitter en typte: 'Natuurlijk, en?'

'Of we morgen om negen uur naar het bureau Elandsgracht willen komen om een verklaring af te leggen. Lukt dat?'

Jon las het berichtje twee keer door en grimaste toen. 'Wow, oké, dat is snel!' Hij wist zelf niet of hij sarcastisch was of niet, maar de emoticon die Edo stuurde was duidelijk genoeg en hij vervolgde geeuwend: 'Voor mij is dat geen probleem, maar moet jij niet werken?' Edo reageerde opnieuw met een smeltje en dit keer was het emoticon voor tweeërlei uitleg vatbaar. Jon besloot er niet verder op in te gaan, ervan uitgaande dat de hele situatie voor Edo minstens zo zwaar was als voor hem. In plaats daarvan reageerde hij alleen op de pragmatische opmerking. 'Ik zie je morgenochtend om negen uur bij de Elandsgracht. Probeer nog wat te slapen.'

Jon dronk het laatste restje uit zijn glas en besloot te zijn eigen advies op te volgen.

**